

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 262. Stabant autem omnes noti eius â longe. v. 49.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

ostenta monstrari. & ideo admirantes intra se, & ingemiscetes dicebant
 eypresse: O quare tam iniustum reputaui. Prophetam hunc, nunc mor-
 tuum & iustum coram Deo & hominibus! Cur verbis Principum Iuda-
 tam facile credidi & deceptus sum? qui oderant iustum & cogitabant era-
 dere nomen eius de terra, & suppressere, ne memoria eius ultra habeatur.
 O quid feci, quod iniuste eum accusaui ad suggestionem & fauorem Prin-
 cipum Sacerdotum & Scribarum populi,

O Deus, utinam omnes homines ita conuerterentur, ex his quæ vident
 & audiunt. Utinam ira compungantur, qui peccauerunt. Video cer-
 te quod pectora bene contundantur à peccatoribus, quoniam dura fue-
 runt Deo ad audendum Gaudeo me esse interim in illa Ecclesia in qua
 pectus tundere est in usu, nempe in Romana. ibi crebræ sunt pectoris tun-
 siones, cum dicimus *Confiteor*, cum dicimus *Agnus Dei*, cum audimus *Domine non sum dignus*, &c. Isti sunt realiter Euangelici, qui hoc damnant, sunt
 nominaliter Euangelici, sed ne quidem nominaliter, si vere æstimare ve-
 limus.

§. 262. *Stabant autem omnes noti eius à longe, v. 49.*

Omnes eius cognati, familiares, amici, discipuli, vnica matre Iesu &
 Ioanne exceptis, stabant à longe cum Christus penderet in cruce, qui eum
 securificauerat, cum esset liber, & prædicando circumiret castella & mira-
 cula perpetraret, cum triumphans ante quinque dies intraret Hierosoly-
 mam, & præ gaudio ante eum præcedebant vel sequebantur, vt gratiam
 eius adipisci mererentur qui filius David prædicabatur & Rex Israel & be-
 nedictus, nunc vero cum audiunt maledicta in eum torqueri, cum infelix
 habetur, cum in cruce pender ab eo recedunt, quia gratiam ultra nullam
 expectare posse videntur, vt bene de Christo dici possit, quod *Quid, i. Trist.*
Tempora si fuerint nubila solus eris, Multum tunc fama Christi & fides de di-
 uinitate eius obscurata erat, quando noti & amici eius se à Christo absen-
 tabant, declinabant eius consortium & familiaritatem, ne in suspicionem
 venirent ad Magnares Iudæorum, quod contra se, & iudicium ipsorum
 Christo adhererent, ipsorum inimico vti spargebant.

O Mortales hic est mundi cursus, vt, vbi non datur amplius spes tueri,
 siue in honore, siue diuitijs aut alijs commoditatibus, elongent se ami-
 ci ab amico in prosperis multum dilecto. Et hoc inter homines fieri
 eo modo, tolerari potest, quia homo non est plerumque homini adeo ne-
 cessarius; Sed qui elongant se à te, Domine, peribunt; perdidisti omnes qui for-
 nicantur

Z

nicantur

nicantur à te. mihi autem adherere Domino bonum est, siue in prosperis, siue in aduersis. nec elongabo me à te in æternum, Domine. ne peream, sed viuam.

§. 263. *Et mulieres, quæ secuta eum erant à Galilea hac videntes. v. 49.*

Quod mulieres à longe steterint vel sederint, facilius tolerandum est, natura sua magis timidæ sunt, idcirco inter viros Christi notos & terminas fit discrimen. Habet enim etiam Deus discretionem naturalis potestatis & imbecillitatis. Vidimus id in horto, cum discipulos dormientes inuenit, gradus ibi & discrimen inter dormitantes fecit.

Domine, tam discreti non sunt plerumque homines, isti fere ab vnoquoque exigunt, quod ab vno factum esse vident, vel quod ipsi cogitari fieri debere, æqualiter ab vno quolibet volunt exigere. non est discretio in terra. Est aliquis robustus superior, iste omnes supponit æque esse robustos subditos, & æqualiter ex suâ mensura eos impellit. Est aliquis superior languidus, omnes æque ut ipse languidos esse facile inducit in mentem. Idem error in scholis, in regimine temporali in spiritali multifariam contingit, sed à nullis peius hic peccatur, quam ab A catholicis, isti omnes volunt esse æquales, si inæqualitatem inueniunt statim damnant. & propter paucorum improbitatem in Clero, totum Clerum condemnant, propter aliquorum militum iniurias omnem militiam execrantur &c. non est hoc spiritus Dei, iste discretus est, inter viros & fœminas facit, & relinquit discrimen potestatis.

§. 263. *Et ecce vir, nomine Ioseph qui erat decurio, & vir bonus & iustus. v. 50.*

Insignis laus datur huic viro, ex suis meritis, tam fortunæ quam morum, tam personæ quam nominis sui. Faciamus quandam mysticam circa ipsum anatomiam. 1. Vir erat, in hoc nota animositas & naturalis temperamenti excellentiam, capacem eorum ornamentorum, quæ virtutes debentur. 2. nomen eius erat Ioseph, id est accrescens, siue ut accuratius explicem, vorium addat, augeat, adiciat, primus enim id nomen inter homines sortitus, illud assecutus est à sententia matris suæ Rachel, quam pariter dixit; Gen. 30. *Addat mihi Dominus filium alterum.* de quo interpretabilis mihi posset esse sermo, accommodatus ad istum Ioseph, posteriorem. 3. dicitur & fuit Decurio. qui titulus duplici modo potest exponi, semel ut sit titulus minor Centurione, quasi dicas decem præpositis militibus